

अभिसर्ण (wie eben) n. ein Stelldichein: °वेश ein zum Besuch des Geliebten passendes Kleid VIKR. 40, 17. Vgl. अहिसारिवावेसो 19. und u. अभिसारिका.

अभिसर्जन (von सर्ज् mit अभि) n. 1) Freigebigkeit. — 2) Mord DHARANI im ÇKDr. — Falsche Lesart für अतिसर्जन.

अभिसर्तृ (von सर्त् mit अभि) m. Angreifer VS. 30, 14.

अभिसर्पण (von सर्प् mit अभि) n. das Herankommen VOP. 9, 10.

अभिसात्र s. अभिशात्र.

अभिसायम् (von अभि + साय) adv. gegen Abend KHIND. UP. 4, 6, 1 (RÖER: अभि साय). — Vgl. अभिप्रातर्.

अभिसार (von सर्त् mit अभि) m. 1) Angriff: श्रो अभिसारः पुरस्य नः R. 6, 9, 19. — 2) ein Stelldichein: अभिसारस्थानानि SĀH. D. 47, 14. क्रीडा-भिसारोत्सवे 5. कृतभिसाराणां पुंशलोनाम् 17. राजपुत्र्यभिसाराय (BROCKH.: zum Gebrauch der Königstochter) KATHĀS. 10, 108. — 3) Gefährte DHAR. im ÇKDr. — 4) Kampf dies. — 5) Macht dies. — 6) Instrument (साधन) dies. — 7) N. pr. eines Volkes VP. 191. häufig in Verbindung mit vorangegehendem दार्च MBH. in LASSEN, Pent. 18. RĪGĀ-TAR. 1, 180. 4, 711. 5, 141. LIA. II, 138, N. 154.

अभिसारिका (f. zu अभिसारक und dieses wie eben) f. ein Mädchen, das sich auf ein Stelldichein einlässt, BHARATA zu H. 529. AK. 2, 6, 4, 10. H. 529. KUMĀRAS. 6, 43. RAGH. 16, 12. SĀH. D. 46, 8, 19. VET. 23, 12. अभिसारिकावेश MĀKĪH. 82, 18; vgl. अभिसर्ण.

अभिसारिन् (von सर्त् mit अभि) 1) adj. zu Jmd gehend, den Geliebten besuchend: समुद्राभिसारिणी (von einem Flusse, mit dem eben erwähnten Nebenbegriffe). — 2) °रिणी (sc. त्रिष्टुप्) die Zulaufende, d. h. einem andern Metrum sich Zuwendende; so heisst diejenige Trishṭubh, in welcher zwei Pāda zwölfsilbig sind. विराजनागति पादो यो वाचेत्यभिसारिणी RV. PRĀT. 16, 42; das Beispiel RV. 10, 23, 5. zeigt 11+11, 12+12.

अभिसारी (von अभिसार) f. N. einer Stadt MBH. 2, 1027. Z. f. d. K. d. M. II, 45. LIA. II, 166, N.

अभिसावकीय (von अभि + सावक), °कीयति = स. वकामिच्छति P. 8, 3, 65, VĀRTT. 3, Sch.

अभिसुसुम् (von सु, सुनोति im desid. mit अभि) adj. P. 8, 3, 117, Sch.

अभिसुवन (von सुव् mit अभि) n. Ausübung, Gebrauch SUÇR. 2, 537, 15.

अभिसूक्न्द (von स्कन्द् mit अभि) m. Angreifer: उदृणीवं वारुण्यभिस्कुन्दं मृगीवं कृत्या कर्तारमृच्छतु AV. 5, 14, 11.

अभिस्यरिम् (von अभि + स्थिर) adv. sehr fest ÇAT. BR. 3, 2, 4, 37.

अभिस्नेह (von स्निह् mit अभि) m. Zuneigung, das Verlangen: यः सर्वत्राभिस्नेहः BHAG. 2, 57.

अभिस्यन्द, °न्दिन्, °न्द्रिमाण s. u. अभिष्यन्द u. s. w.

अभिस्यपमातृषम् (von अभि + स्व°) adv. auf den स्वयमातृषा genannten Schutt ÇAT. BR. 7, 4, 2, 40.

अभिस्वर (von स्वर mit अभि) f. Anruf: अभिस्वरो निषदा गा अस्वस्य व इन्दे किन्वाना द्रविणान्याशत RV. 2, 21, 5. नोमि नमोत्त चर्त्तसा मेष विप्रा अभिस्वरो 8, 86, 12.

अभिस्वरे (dat. vom vorherg.) (auf Rufnähe) nach, hinter, mit dem gen.: स्याता रयस्य कुर्यौरभिस्वरे RV. 3, 43, 2. चतुष्पादेति द्विपदमभिस्वरे 10, 117, 8. SV. II, 3, 1, 14, 2 (Var. zu RV. 8, 86, 12).

अभिस्वर्तृ (von स्वर mit अभि) m. Rufer, Sänger: अभिस्वर्तरो अर्कं न सुष्ठुः RV. 10, 78, 4.

अभिहरण (von हर् mit अभि) n. das Herbeibringen: कार्मुकाभि° RAGH. 11, 43.

अभिक्व (von क्व् = क्हा mit अभि) m. Aufruf P. 3, 3, 72.

अभिकृत्य (von कृत् mit अभि) adj. lächerlich: यस्ते मेदो ऽवकेशो वि-केशो येनोभिकृत्यं पुरुषं कृणोषि AV. 6, 30, 2.

अभिकार (von हर् mit अभि) m. 1) Raub AK. 3, 3, 17. 4, 170. H. an. 4, 235. MED. r. 248. Vgl. अभ्याहार. — 2) Angriff AK. 3, 4, 170. MED. — 3) das sich-Bewaffnen AK. H. an. MED. — 4) Mischung: समानाभि° gleichartiger Dinge SĀKḤJAK. 7. — 5) Trinker von berausenden Getränken (मद्यप) H. an.

अभिकृत (von कृत् mit अभि) m. Scherz, Kurzweil: ह्यभि° ÂÇV. ÇR. 12, 8.

अभिकृति s. u. धा mit अभि und अनभिकृति.

अभिह्वति (von ह्व् = क्हा mit अभि) f. Anrufung, Verehrung (der Götter) NIR. 3, 28.

अभिकृत् (von कृ = क्हर mit अभि) 1) adj. beugend, fällend: विश्वान्द्रि-रितोक्तं वा निनिस्तोरभिकृतामसि हि देव विष्णुः RV. 1, 189, 6. अप तस्य द्वेषो गमेदभिकृतः AV. 6, 4, 2. — 2) f. Fall, Niederlage, Schaden: त्रयंघं नो डुरेवाया अभिकृतः RV. 10, 63, 11. स नस्त्रास्ते डुरितादभिकृतः शंसद्वा-दभिकृतः 1, 128, 5.

अभिकृति (wie eben) f. = अभिकृत् 2: शतभुजिभिस्तमभिकृतेर्धातूभिर् रत्नता मरुतो यमावत RV. 1, 166, 8. coner.: fällend, stürzend: अभिकृ-ती गयस्य चित् AV. 6, 3, 3.

अभिहर् (wie eben) adj. abfullend, abschüssig: नाभिहरे पदं नि दधा-ति स मूयवे der setzt den Fuss nicht auf den abschüssigen Pfad zum Tode AV. 6, 76, 3.

अभी (3. अ + भी) adj. ohne Furcht R. 5, 14, 12. RAGH. 9, 63. 13, 8.

1. अभीक (von अभि) adj. = अभीक hinter Etwas her, lüstern P. 5, 2, 74. AK. 3, 1, 24. TRIK. 3, 3, 2. H. 434. an. 3, 2. MED. k. 40. = कामुक, = उत्सुक ÇABDAR. im ÇKDr.

2. अभीक (von अश् mit अभि; vgl. अनूक, अपाक, प्रतीक) n. das Zusammentreffen, Widerstand: प्रावन्मनु दस्यवे कार्भीकम्. Davon loc. अ-भीके (mit Ausnahme von RV. 4, 119, 8. 10, 133, 1. stets am Ende des Pāda) NAIGH. 2, 17. 3, 29. NIR. 3, 20. 1) adv. a) beim Zusammentreffen, gleichzeitig, rechtzeitig: मध्या यत्कार्त्तमभेवद्भीके कामं कृण्वाने पितरि पुत्रायाम् RV. 10, 61, 6. स यद्विशो ऽववृत्रत युध्मा घादिन्नेम इन्द्रयते अभीके 4, 23, 4. ता नो यामनु रूप्यतामभीके 7, 83, 1. 1, 118, 5. 119, 8. 10, 53, 1. — b) im Augenblick, alsbald: सद्यो दस्युन्प्र मृण कृत्येन प्र सूर्यशक्रं वृ-तादभीके RV. 4, 16, 12. अकृन्निहो अदकृद्गिरिर्न्दे। पुरा दस्युन्मध्यर्दिना-दभीके 28, 3. 6, 24, 10. 7, 18, 24. 10, 38, 4. 133, 1. — 2) praep. mit vor-ang. abl. a) von — her, aus: आहो वृकस्य वर्तिकामभीके (अमुमुक्तम्) RV. 4, 116, 14. प्रचिरेतो निषिक्तं द्यौरभीके (wo द्यौः, das auch VS. 33, 11. steht, als abl. zu nehmen ist; richtig MAHLH. zu d. St.) 71, 8. — b) aus Anlass von, wegen: मरुश्चिदम् एनसो अभीके ऊर्वादिवानामृत मर्षा-नाम्। मा ते सखायः सद्मिन्निषाम 4, 12, 5. — c) vor (bei Zeitww. des Schützens, Sichrettens): तूर्वतो नरा डुरितादभीके RV. 6, 30, 10. पाहि वं-